

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
SFINȚII IOACHIM ȘI ANA

Buletin PAROHIAL

NUMĂRUL: 6/2018

EVANGHELIA

Duminica a IV-a din Post - a Sf. Ioan Scărarul

Vindecarea fiului lunatic

Marcu 9, 17-32.

Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios,

până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și I-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a

zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând. Și I-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie. Și de multe ori I-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis:

De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el! Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus,

apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?. El

le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor

CUPRINS:

EVANGHELIA

APOSTOLUL

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

SFATURI DUHOVNICEȘTI

ANUNȚURI

ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe

Predica de pe munte - Fericirile

Matei 4, 25; 5, 1-12.

Și mulțimi multe mergeau după El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan. Văzând mulțimile, Iisus S-a

suit în munte, și așezându-se, ucenicii Lui au venit la El. Și deschizându-și gura, îi învăța zicând: Fericți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul. Fericți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura. Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui. Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericți

făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema. Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor. Fericți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că așa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.

APOSTOLUL

Evrei 6, 13-20

Căci Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să Se jure, S-a jurat pe Sine însuși, zicând: "Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind te voi înmulți". Și așa, având Avraam îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurământul e la ei o chează și sfârșitul oricărei neînțelegeri. În aceasta, Dumnezeu voinde să arate și mai mult, moștenitorilor făgăduinței, nestrămutarea hotărârii Sale, a pus la mijloc jurământul: Ca prin două fapte nestrămutate - făgăduința și jurământul - în care e cu neputință ca

Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ținem nădejdea pusă înainte, Pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrând dincolo de catapeteasmă, Unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Efesenii 5, 8-19;

Altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fiii ai luminii! Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr. Încercând ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci

mai degrabă, osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grai. Iar tot ce este pe față, se descoperă prin lumină, Căci tot ceea ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: "Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos". Deci luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, Răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului, în inimile voastre.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

„Să nu vă rușinați de lacrimi niciodată!”

Fericți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor!
În general s-a împământenit între noi,

creștinii – vorbesc de creștinii mai superficiali – să luăm în derâdere sărăcia cu duhul și să spunem: acesta e sărac cu duhul, e prost, e înapoiat mintal, nu știe pe ce lume trăiește.

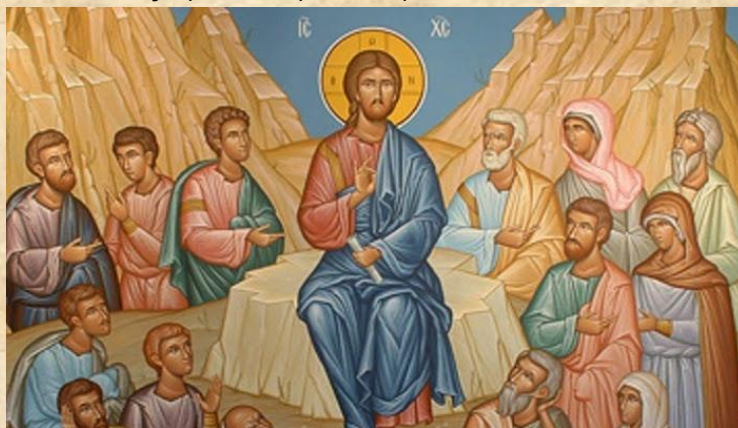
Însă sărăcia cu duhul este o virtute, o mare virtute! Sărăcia cu duhul înseamnă să fii sărac de toate lucrurile lumii acesteia, încât duhul tău să nu se lege de nimic, nici de

avere, nici de situație socială, nici de luptă politică, nici de nimic altceva! Să nu te legi de nimic din cele de care oamenii se atașează. Sufletul tău să fie liber, să trăiești liber, dar ca un străin în lumea aceasta. Fiindcă în lumea asta a fi liber înseamnă a fi străin de lume. Lumea te robește. Prin toate sistemele ei de legi, prin toate obiceiurile lumești, prin toată tradiția aceasta materială, lumea ne leagă, ne subordonează, ne face sclavi. Iar dacă nu devii sclavul acestor concepții ești un corp străin, un element străin în lumea aceasta. De aceea spune Iisus: „Fericiți cei săraci cu duhul!”. Sunt fericiți cei care nu s-au legat de lumea aceasta, nu și-au făcut un idol din lume, nici din învățătura lumească, nici din gloria lumească, nici din bogăția lumească. Ei trăiesc ca o ființă străină într-o lume plină de păcate.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia!

Vedeți, a fi, a deveni o parte sau un șurub al vieții acesteia este o suferință. Și atunci cel care este în lume, dar care vrea să nu fie în lume, acela se întristează, acela plânge, acela varsă lacrimi. Varsă lacrimi pentru el, pentru aproapele lui, pentru toți cei care sunt în suferință, pentru păcătoși. El se roagă cu lacrimi pentru cei care îl vrăjmășesc și pentru cei care îl iubesc. Ați auzit azi rugăciunile de la Sfânta Liturghie ale Sfântului Vasile cel Mare: „Doamne, pe cei buni păstrează-i în bunătatea lor. Pe cei răi, fă-i buni! Celor care ne vrăjmășesc stinge-le vrajba! Pe cei

care ne iubesc pe noi întărește-i! Tinerețile le condu cu înțelepciunea Ta, bătrânețile le întărește, pe copiii îi crește în dragostea Ta!”. Aceasta înseamnă cei ce plâng. V-ați gândit vreodată că Mântuitorul, Care a fost Fiul lui Dumnezeu și a venit în această lume, nu a avut decât o singură cămașă în care a umblat îmbrăcat? Desculț prin căldura Israelului, călcând peste pietre... Și când a venit cineva, un bogat și i-a spus: „Vreau să Te urmez oriunde vei merge”, El i-a răspuns: „Fiul Omului n-are unde să-și plece capul. Vulpile au vizuini,

pășările cerului cuiburi, dar Fiul Omului n-are unde să-și plece capul!”. Așa a fost Iisus! Un străin în lumea aceasta. A plâns pentru toți, a plâns pentru Lazăr, pentru toată suferința oamenilor... Iar Dumnezeu l-a dăruit slava învierii Sale. Să știți că lacrimile care se varsă pentru durerea cuiva sunt lacrimi binecuvântate. Ele vă spală inima și sufletul. Să nu vă rușinați de lacrimi! Niciodată! Plângeți și pentru necazurile personale, dar să nu vărsați lacrimi de furie, de mânie sau de blestem! Să vărsați lacrimi de durere, de dragoste, căci ele vă purifică sufletul și vă apropie de Hristos. Și așa fericiți veți fi.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul!

Nu este vorba de a moșteni pământul acesta lumesc. Aici cei duri, cei fără scrupule moștenesc pământul! Ei sunt oamenii care conduc, ei sunt oamenii care au în mâna lor frâul, cuțitul și pâinea, averea și puterea. Moștenirea pământului pentru cei blânzi este alta. La sfârșitul lumii, spune Sfântul Apostol Petru, cerurile vor arde, pământul va fi limpezit prin foc și va fi mai alb decât oasele celor care au murit. Și acest pământ va fi un cer nou și un pământ nou, în care va

trăi pururi dreptatea. Acest pământ îl vor moșteni cei blânzi, nu pământul de acum! Pământul de acum e în mâinile satanei, pentru că cei care sunt puternicii zilei nu sunt trimiși de Dumnezeu, nu se gândesc la Dumnezeu, nu se gândesc la cei slabi, decât numai în treacăt, numai cu

intenția de a-și face propagandă.

Fericiți cei ce flămânez și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura!

Chiar dacă nu suntem prea buni, chiar dacă nu ne manifestăm bunătatea sau nu practicăm o bunătate reală, totuși inima noastră, interiorul nostru, conștiința noastră ne vorbesc despre o dreptate adevărată. Este dreptatea lui Dumnezeu și inima noastră suferă, însetează pentru această dreptate chiar dacă nu suntem în stare să o realizăm. Poate nici nu ne-o imaginăm cu adevărat. Dacă fiecare dintre noi are un înger și o conștiință, o conștiință care vine de la Dumnezeu, pe care venirea lui Iisus

ne-a curățit-o de toată zgura neînțelegerii, atunci este numai în puterea noastră a aplica legea dreptății sau a nu o aplica. În mâna noastră stă această alegere, dacă nu o aplicăm suntem păcătoși. Dar important pentru noi e că aspirăm lăuntric la o dreptate, că aspirăm la o sete către dreptate și că Dumnezeu ne va sătura cândva în dreptatea împărăției Fiului Său, atunci când vor împărați pe pământ adevărul și dreptatea dumnezeiască.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui!

Aceasta se adevărește chiar în lumea noastră păcătoasă. Dacă ești milostiv, Dumnezeu te miluiește. Dacă ești bun cu alții, și alții vor fi buni cu tine. Dacă mila ta se manifestă în fapte, vei fi binecuvântat. Și chiar dacă cineva te va critica vreodată, nu va putea să nu recunoască că ești milostiv, iar când vei fi în nevoie, să știi că se va găsi cineva să te miluiască. Noi spunem că Dumnezeu este drept, dar înainte de a fi drept, Dumnezeu este și bun. Dacă Dumnezeu ar fi numai drept, numai justițiar, în clipa aceasta ar trebui să pierim toți, pentru că suntem plini de păcate, păcătuim tot timpul, și când venim la biserică, peste tot. Nimic nu ne ține în viață din faptele noastre, ci numai mila și iubirea lui Dumnezeu.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu!

Dumneavoastră știți foarte bine lucrul acesta. De aceea vă duceți la biserică, la mănăstiri, pentru că știți că acolo sunt oameni curați, care au o legătură mai adâncă cu Dumnezeu, care îl văd. Și v-am spus odată că îmi

povesteau monahii despre Părintele Petroniu care este la mănăstirea noastră din Sfântul Munte, la Prodromu, că atunci când se ruga el, pe Sfânta Masă apăreau picioarele Mântuitorului, însângerate. El îl vedea pe Dumnezeu. Pentru aceasta și noi, dacă ne păstrăm inima curată, ori dacă ne-o curățim, vedem pe Dumnezeu într-un fel sau în altul. Dumnezeu poate să-ți vorbească printr-o descoperire, vorbesc de descoperirile adevărate, nu de cele satanice, dar Dumnezeu îți vorbește și prin niște inspirații interioare, prin înțelegeri adânci ale unor taine ale mântuirii. Mărturisesc că de multe ori m-am rugat și poate din cauza necredinței mele, Dumnezeu nu mi-a împlinit cererea, dar de foarte multe ori rugăciunea mea s-a împlinit! M-am rugat pentru alții, iar rugăciunea s-a împlinit și m-am îngrozit! Ce sunt eu, ca Dumnezeu să asculte rugăciunea mea? Cum spune psalmistul, ce este omul ca să aibă așa cinste, să fie puțin mai prejos decât îngerii [n.n. Ps. 8, 4-5]? Însă nu pentru virtuțile noastre Dumnezeu ne împlinește rugăciunile, ci pentru bunătatea Lui și pentru credința cu care ne rugăm. Dacă aveți inima curată și vă rugați lui Dumnezeu, El ascultă cererea voastră. Să nu vă rugați niciodată pentru răul cuiva! Cei care fac rău, aceia se duc la vrăjitori. Degeaba ai să te rogi tu la Dumnezeu să facă rău cuiva, pentru că Dumnezeu este bun înainte de a fi drept, și apoi, de unde știi tu că ai dreptate, pentru că tu ești subiectiv! Adeseori avem în față numai

interesul propriu și uităm de adevăr și de dreptate.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!

Cel mai mare făcător de pace a fost Hristos. El a adus în lume această pace, la Cina cea de Taină, când le spune ucenicilor Săi: „Pacea Mea dau vouă! Nu cum dă lumea, ci pacea Mea dumnezeiască!”. Una este pacea încheiată prin armistiții, prin tratate care sunt rupte în clipa următoare și alta este pacea în Dumnezeu. Toate tratatele încheiate în lume s-au spulberat curând. Au creat războaie și mai puternice decât înainte. De aceea alta este pacea despre care vorbește Mântuitorul aici. Să știți că vremea comunismului – nu mai vorbesc de persecuțiile romane, care au dat milioane de martiri – a dat și ea milioane de martiri cunoscuți și necunoscuți, cu morminte cunoscute și necunoscute. Au fost oameni care au mers la închisoare afirmând iubirea lor față de Hristos și purtând în inima lor pacea Lui, oameni care, chinuți fiind, se rugau pentru călăii lor. Și nu au fost cazuri izolate, ci mii și mii de cazuri în care oamenii chinuți se rugau pentru cei care îi chinuiau, pentru cei care îi țineau în închisori, fiindcă așa spune Mântuitorul, să ne rugăm pentru vrăjmașii noștri!

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este Împărăția cerurilor!

Toată istoria creștinismului e istoria suferinței. Dintru început și până la sfârșitul lumii acesteia, creștinismul va fi persecutat într-un fel sau altul, violent sau neviolent. Dar nu vor

înceta niciodată persecuțiile, pentru că, așa cum am spus la început, creștinul este ca un străin care nu are unde să-și plece capul. Aceasta este poziția noastră în această lume și vom fi prizonieri, batjocoriți, vor râde de noi și vor spune că suntem nebuni. Și vor spune că suntem mistici, ca și cum misticismul ar fi o crimă, iar crima politică ar fi o virtute. Așa cum se fac astăzi crime politice. Pentru că noi am înțeles exact care este poziția lui Iisus în lumea aceasta și mergem pe calea Lui.

Fericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră din pricina numelui Meu!

Este o continuare la fericirea anterioară, pentru că noi, dacă suntem prizonieri, și persecutați, și batjocoriți în lumea aceasta, este pentru numele lui Hristos. Nimeni nu-l batjocorește pe un smintit, orice ar spune, pentru că știe că e smintit. Nimeni nu-l batjocorește pe unul care și-a făcut o viață frumoasă în lumea

aceasta. Dar pe noi lumea ne batjocorește, învățații lumii acesteia ne batjocoresc, puternicii lumii ne batjocoresc. Ne batjocoresc și cei mici pentru că nu știu, n-au cunoștință de adevărul credinței. Și totuși trecem prin lume purtând pe frunte această cunună de spini spirituală, mărturisind pe Dumnezeu, rugându-ne pentru lume, pentru pacea lumii, pentru vrăjmașii noștri, pentru cei care ne fac rău și pentru cei care ne fac bine. De aceea încheie Iisus Hristos:

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri!

Să căutăm răsplata din ceruri. Să nu căutăm răsplata aceasta de pe pământ. Pentru că orice răsplată în lumea aceasta trece ca o floare. A venit un vânt, a dat o ploaie și s-a scuturat. Numai plata din ceruri rămâne veșnică și ea va încununa fruntea noastră la Judecata de apoi și în viața care urmează după Judecată. De aceea spun: spovediți-vă, împărtășiți-vă, citiți Fericirile și le

aplicați! Evanghelia nu este un exercițiu intelectual, nu e un exercițiu de cunoaștere a înțelepciunii lumesci, Evanghelia este un exercițiu spiritual de cea mai înaltă valoare. Inseamnă să urmezi pe Hristos.

Am explicat aceste Fericiri ca să înțelegeți care este sensul lor, însă citindu-le acasă și cugetând puțin, veți vedea ce stare de bucurie vă vor trezi în suflet aceste Fericiri și poate și părerea de rău că nu sunteți ca cei pe care Iisus îi ferește. Să știți că dincolo de posibilitatea noastră de împlinire a poruncilor lui Dumnezeu stă harul lui Dumnezeu, iubirea Lui pentru noi. Aceasta nu ne părăsește nici în cele mai grele situații, când suntem asupriți, nici când suntem în păcate grele, dacă din adâncul sufletelor noastre strigăm: „Iisuse Hristoase, arată-mi mie slăvită Învierea Ta!”

Parintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii, Ed. Bonifaciu, Bacau, 2009.

SFATURI DUHOVNICEȘTI

Alungă lumea din tine, inima mea!

Cât mai repede cu putință rupe nodurile patimilor, care s-au încurcat prin dorințe și emoții care se combină și revin din nou. E mai ușor să rupi firele individuale ale dorințelor și emoțiilor, decât nodurile patimilor. Oricum, trebuie să le rupi chiar dacă aceasta te va face sângerezi, dacă

vrei o nouă copilărie, o nouă tinerețe, mai frumoasă și mai veșnică decât fosta ta tinerețe. Alungă lumea din tine, inima mea, și atunci ai să vezi cât de slabă este ea. Și apoi cercetează-te pe tine și vei simți o nemaiauzită putere. Lumea ni se pare puternică doar când o slujim ca robi ai ei. Tu vei fi la fel de nemărginit ca veșnicia, iar veșnicia însăși va veni să se sălășluiască întru tine. O,

Dumnezeule Treimic, Tu ai o inimă lipsită de întuneric și eliberată de lume. Alungă din inima mea pe străinii cei nepoftiți care au murdărit inima mea de întuneric. Fie ca inima mea să strălucească. Fie ca întunericul să plutească în jurul inimii mele, dar niciodată să n-o acapareze. Fie ca inima mea să fie inima unui fiu și a unui domn, și nu inima unui mercenar și a unui tâlhar. Dăruiește-

mi inima lui Iisus, împrejurul căreia
întinericul a așteptat în deșert să
între, dar niciodată n-a putut. O,
Împărăteasă a cereștii frumuseți,
îmbrățișează-mi inima cu o dragoste

de maică. O, Sfinte și Atotputernice
Duh, fă-mi inima să rodească de o
cerească iubire, așa încât tot ceea ce
se naște și crește într-înșea să nu poată
fi din carne și din sânge, ci din Tine,

Sfântul meu Duh și Domn.
*Sf. Ierarh Nicolae Velimirovici, Ep.de
Ohrida și Jicea, Rugăciuni pe malul
lacului, 2006, p. 91-92*

Program Liturgic 19-25 Martie 2018

Miercuri 21 Martie, 7 pm: - Denia Canonului Mare

Vineri 23 Martie, 7 pm: - Denia Acatistului Bunei Vestiri

Sâmbătă 24 Martie, 9 am: - Pomenirea celor adormiți
6 pm: - Vecernia

Duminică 25 Martie, 9 am: - Utrenia și Sfânta Liturghie Arhierască

CELEBRAREA CENTENARULUI UNIRII BASARABIEI CU ROMANIA

Sts Joachim and Anna
Romanian Orthodox Church
4202 34 Ave W Seattle 98199

ROMÂNII LAOLALTĂ DESPĂRȚIȚI DE PRUT!
SUNTEȚI INVITAȚI în 25 Martie, începând cu ora 10 AM
SĂ PARTICIPAȚI LA ANIVERSAREA A

100 de ani
de la
**RE-UNIFICAREA
ROMÂNIEI
CU BASARABIA**
din 27 Martie 1918

CELEBRAREA ÎNCEPE PRINTR-O LITURGHIE ARHIEREASCĂ A BUNEI VESTIRI
SĂVÂRSITĂ DE CATRE

**IPS NICOLAE
MITROPOLITUL ORTODOX ROMÂN AL CELOR DOUA AMERICI**

ȘI CONTINUĂ CU O SĂRBĂTOARE ÎN SALA DE MESE
UNDE VEȚI PUTEA URMĂRI ȘI O REPREZENTATIE
A ANSAMBLULUI DE DANS POPULAR "DATINA".

VĂ RUGĂM SĂ VENIȚI ÎMBRĂCAȚI ÎN PORT POPULAR ROMÂNESC
SAU SĂ PURTAȚI ÎNSEMNE ALE NEAMULUI ROMÂNESC

Părinte slujitor: pr. Ionuț Silvestru ȚURCĂ

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFINȚII IOACHIM ȘI ANA

Tel: (206) 466 2970

Cel: (206) 739 4546

4202 34th Ave W,
Seattle, WA, 98199